

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616201206
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3616201206.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Boženu Brinčíkovou v právnej veci navrhovateľky L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X., X. Š. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom so sídlom Prievidza, Bojnická cesta 7 proti odporcovi J. F. Z. D., nar. X.X.XXXX, bytom T., L. XX, O., ako osobe povinnej platiť výživné, zastúpenému Mgr. Reném Nguyenom, advokátom so sídlom Partizánske, Jesenského 230/7, o určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matky, taktó

r o z h o d o l :

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na výživu za obdobie od 21.08.2013 do 31.10.2014 vo výške 150 € mesačne a za obdobie od 01.11.2014 do 30.04.2015 vo výške 200 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred.

II. Zročný príspevok na výživu navrhovateľky za obdobie od 21.08.2013 do 30.04.2015 v sume 3353,24 € je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach vo výške 150 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od 01.02.2018 do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom sumu 518,03 € do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vo zvyšku súd návrh zamietá.

V. Odporca je povinný zaplatiť na účet Slovenskej pošty, a. s. súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 83,50 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Súd štátu náhradu trov konania nepriznáva.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 29.11.2013 domáhala proti odporcovi určenia otcovstva k maloletej Q. E. T., nar. XX.X.XXXX, úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a určenia príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matky. Návrh na začatie konania bol zapísaný pod sp. zn. 4P/91/2013. Uznesením č. k. 4C/91/2013-54 zo dňa 21.5.2014 súd konanie v časti o určenie otcovstva k maloletej zastavil a návrh o určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke vylúčil na samostatné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.5.2015. Návrh na začatie konania o určenie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke bol zapísaný pod sp. zn. 4C/25/2016.

2. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania vedeným pod sp. zn. 4C/25/2016 domáha uloženia povinnosti odporcovi prispieť na jej výživu v období od 21.8.2013 do 21.8.2015 mesačne sumou 300 €, a to vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred, a uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť jej na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom sumu 1 000 €. Návrh odôvodnila tým, že je na materskej dovolenke a poberá materské dávky vo výške 255 € mesačne. Od marca 2014 by mala poberať rodičovský príspevok vo výške 199 € mesačne. Jej mesačné náklady spojené s bývaním sú 120 € a 20 € platí inkaso. Vzhľadom k skutočnosti, že je nútená maloletú prikrmovať, mesačne platí za umelú výživu cca 100 €. Podľa jej vedomosti je otec maloletej majiteľom polovičného podielu rodinnej firmy v Holandsku s názvom Autorijschool Ishak, so sídlom v Amsterdame. Je slobodný a nemá žiadne iné vyživovacie povinnosti. Napriek tomu ju finančne nepodporoval ani počas tehotenstva, pôrodu, či po ňom. Len párkrát a nepravidelne jej poslal nejaké peniaze pre dieťa (50 € dňa 16.9.2013, 100 € dňa 4.10.2013, 80 € dňa 24.10.2013 a 100 € dňa 4.11.2013). Pritom podľa právnych predpisov v Holandsku sa minimálne výživné priznáva v polovici minimálnej mzdy (1 200 €), čo je 600 €. Zrejme aj z tohto dôvodu odporca nechcel, aby zostala v Holandsku a mal obavu z uznania otcovstva. Bola nútená sama zabezpečiť výbavičku pre maloletú. Avšak bez finančnej podpory svojej rodiny by sa nezaobišla. Jej nízke zdroje príjmu jej sotva stačia na výživu maloletej, nie ešte na jej výživu. Otec maloletej sa však vyhýba plateniu výživného na maloletú a všetky náklady spojené s jej výchovou uhrádza sama s pomocou svojej rodiny. Žiadaný príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 1 000 € zodpovedá nákladom na špeciálnu a vyváženú výživu z dôvodu rizikového tehotenstva, na nákup tehotenského oblečenia a výbavičky pre maloletú, ktorú si zaobstarala nákupom od svojich kamarátok, zo second handu alebo iných na to určených obchodov.

3. Odporca sa k návrhu vyjadril dňa 20.4.2015 pred dožiadaným súdom v Holandsku. Uvedol, že navrhovateľku počas tehotenstva finančne nepodporoval. Počas tehotenstva bol s navrhovateľkou ešte spriatelnený. Nikdy ho o príspevok počas tehotenstva nepožiadala. Navrhovateľka udržiavala kontakt tiež s treťou stranou. Medzi nimi nebol stály vzťah, t. j. vzťah, ktorého cieľom by bolo vybudovanie spoločnej budúcnosti. Spoznali sa niekoľko mesiacov pred samotným tehotenstvom. Novinka o tehotenstve bola pre neho nečakaná. Keďže navrhovateľka mala aj kontakt s treťou stranou, pochyboval na začiatku, či ide o jeho dieťa. Navrhovateľka a jej rodina vyvíjali na neho nátlak, aby dieťa uznal za svoje, ale on na spracovanie toho všetkého potreboval istý čas. Navrhovateľka sama odišla v treťom mesiaci na Slovensko, pretože od rodiny potrebovala emocionálnu podporu. Rodina ju mala podporiť aj finančne. Z uvedeného dôvodu ju počas tehotenstva finančne nepodporoval a navrhovateľka o to ani nikdy nežiadala. O narodení maloletej ho navrhovateľka neinformovala, dozvedel sa o ňom až desať dní po narodení, keď navrhovateľke zavola z vlastnej iniciatívy. Vyjadril sa tiež, že nie je ochotný navrhovateľku počas obdobia dvoch rokov podporovať. Má za to, že navrhovateľka sa dobrovoľne vzdala práce a života v Holandsku a odišla na Slovensko. Nikdy spolu nebývali. Nikdy neprispieval na jej život. Navrhovateľka si na svoj život vždy dokázala zarobiť sama. Nie je pravda, že by sa mali dohodnúť na tom, že by prestala pracovať a on by sa o ňu mal starať. Nie je správne, že by sa pod tlakom svojej rodiny dištancoval od uvedeného tehotenstva. Nie je ochotný prispieť navrhovateľke na náklady súvisiace s tehotenstvom a pôrodom vo výške 1 000 €. Navrhovateľka sa o nich s ním nikdy neporadila, nikdy ho o príspevok nepožiadala. K svojim osobným a majetkovým pomerom uviedol, že je drobným živnostníkom, má autoškolu a jeho priemerný čistý mesačný príjem sa pohybuje od 1 400 € - 1 500 €. Vlastnú autoškolu začal prevádzkovať od 2.9.2014, dovtedy pracoval ako zamestnanec v inej autoškole a jeho príjem bol okolo 1 300 € mesačne. Odmietol tvrdenie navrhovateľky, že by bol polovičným vlastníkom rodinnej firmy. S otcom mali verejnú obchodnú spoločnosť, išlo o autoškolu. Uvedená spoločnosť bola od 28.2.2014 zrušená. Otec uhradil jeho vzdelanie a auto a on mu preto dlhuje peniaze. Jeho dlh je 9 680 €. Uvedol, že žiadne iné príjmy nemá. Je slobodný, nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Nevlastní nehnuteľnosti, ani iný cenný hnutelný majetok. Je vlastníkom vozidla VW Polo, ktorého hodnota je 8 000 €, avšak uvedené vozidlo používa v rámci svojej autoškoly. Z dôvodu jeho finančnej situácie býva ešte stále u rodičov, ktorým prispieva na domácnosť mesačne približne sumou 400 €.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, svedkyne P. T., oboznámením obsahu spisu, najmä uznesenia č. k. 4C/91/2013-54 zo dňa 21.5.2014, zápisnice o výsluchu odporcu pred dožiadaným súdom v Holandsku vrátane dokladov ním predložených, výsledku lustrácie Sociálnej poisťovne, správy o povesti navrhovateľky, vyjadrenia navrhovateľky a prehľadu príjmov za obdobie od 21.8.2013 do 21.8.2015 doručeného súdu 27.4.2017 vrátane dokladov preukazujúcich príjem navrhovateľky za uvedené obdobie a dokladov o vynaložení nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v sume 1 000 €, doplnenia vyjadrenia navrhovateľky doručeného súdu 15.6.2017, doplnenia žaloby zo dňa 16.1.2018

vrátane pripojených dokladov, obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C/91/2013 a zistil, že maloletá Q. E. T., nar. XX.X.XXXX v X. je dieťaťom matky L. T. a otca J. F. Z. D., nar. XX.XX.XXXX. Otcovstvo k maloletej bolo určené súhlasným vyhlásením navrhovateľky a odporcu. Odporca je zapísaný ako otec maloletej Q. E. T., nar. XX.XX.XXXX v rodnom liste z 27.01.2014 /založeného v spise sp. zn. 4C/91/2013/.

5. Z dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že navrhovateľka v období pred narodením maloletej pracovala v Holandsku u zamestnávateľa Simply Bread Nederland B.V., a to do januára 2013 s čistým mesačným príjmom asi 1 200 €. V období február až marec 2013 nepracovala, ani nebola vedená na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaná, nakoľko sa v tom čase presťahovala z Holandska na Slovensko. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 28.03.2013 sa zamestnala u X. T. od 02.04.2013 ako čašníčka. Za mesiac apríl 2013 mala príjem zo zamestnania v sume 428,89 €. V tomto mesiaci sa zostala dlhodobo práceneschopná s tým, že v apríli 2013 okrem príjmu zo zamestnania dostala aj nemocenské dávky v sume 72,10 €. V máji 2013 dostala nemocenské dávky v sume 223,40 €, v júni 2013 v sume 216,20 € a v júli 2013 v sume 136,90 €. Od 20.7.2013 poberala materské dávky až do apríla roku 2014. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne z 19.8.2013 bol navrhovateľke priznaný nárok na materské od 20.07.2013 do zániku nároku vo výške 8,515 € za deň. Výška materských dávok sa pohybovala od 238,50 € do 264 €. Navrhovateľka následne v období od apríla roku 2014 do augusta roku 2015 poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 €. Od januára 2014 do novembra 2014 mala navrhovateľka príjem z dohody o pracovnej činnosti uzatvorenej so zamestnávateľom Ľuboš Vlčko - Lubokar. Jej čistá mzda za toto obdobie dosiahla celkovo sumu 539,41 €, mesačne 49,04 € / po zaokrúhlení/. Dňa 20.5.2015 sa navrhovateľka zamestnala v spoločnosti S.M. Hotel Service GmbH s čistým mesačným príjmom 841,82 €. Podľa prehľadu príjmov predloženého navrhovateľkou mala už v mesiaci máj príjem 841,82 €.

6. Navrhovateľka k veci uviedla že s odporcom mala pred tým, ako otehotnela, ročný vzťah. Bývali v spoločnej domácnosti. Ona vzťah považovala za vzťah do budúcnosti, rozprávali sa spolu, dokonca navštívili realitnú kanceláriu, kde si pozerali rodinný dom, pre ňu to bol normálny vzťah bez problémov a hádok. Po tom, čo otehotnela, sa odporca najskôr na dieťa tešil. Pred týmto tehotenstvom mala dva spontánne potraty a jedno mimomaternicové tehotenstvo a lekár jej povedal, že je malá šanca, že dieťa donosí. Dohodli sa preto, že do troch mesiacov tehotenstva to nikomu nepovedia. Počas 3 mesiacov jej odporca povedal, aby z práce odišla, nakoľko pracovať počas takého tehotenstva bolo riskantné. Neskôr to odporca oznámil rodine. A vtedy o ňom týždeň nepočula. Odporca sa vrátil domov s tým, že vo vzťahu už nechce pokračovať. Keďže bola tehotná viac ako 3 mesiace, tak sa s tým nedalo nič robiť. Vtedy odporca začal tvrdiť, že dieťa možno ani nie je jeho. Navrhla mu test DNA, ktorý odmietol s tým že nemá pochybnosti, že je to jeho dieťa. Zostala bez práce, bez peňazí a bez príjmu, nemala z čoho platiť nájom, keďže odporca sa odsťahoval a nikto ju ako tehotnú zamestnať nechcel. Pred odchodom odporcu niekoľkokrát kontaktovala a chcela sa s ním dohodnúť na riešení situácie. Žiadala ho o pomoc pri sťahovaní, na čo nereagoval. Na Slovensko odišla za pomoci otca, presťahovala sa 21.03.2013. Snažila sa nájsť si prácu, čo sa jej nepodarilo. Zamestnal ju jej otec ale po nástupe do práce skončila v nemocnici, kedy jej lekár povedal, že sa do práce vrátiť nesmie, že má zostať v klude na rizikovitom tehotenstve pokiaľ chce dieťa donosiť. V Holandsku takmer pol roka pred tehotenstvom pracovala ako čašníčka v hoteli s príjmom asi 1200 €. Od narodenia dieťaťa nikde nepracovala. Niekoľko mesiacov po narodení dieťaťa bola nútená hľadať si prácu, lebo nemohla žiť z materskej. Keďže v mieste jej bydliska nie sú jasle, s maloletou sa rozhodla zostať babka a ona nastúpila do práce v Lubocar. Tam pracovala na dohodu, toľko hodín, koľko ju potrebovali. Po tom, čo prestala poberať materské a mala nárok len na rodičovský príspevok, bola nútená hľadať si druhú prácu a odišla do Viedne. Po roku vo Viedni, kedy musela každý týždeň cestovať za maloletou na Slovensko, sa vrátila na Slovensko a začala si hľadať prácu tu.

7. V priebehu konania navrhovateľka žalovanú sumu 1 000 €, ktorá predstavuje náklady súvisiace s jej tehotenstvom a pôrodom špecifikovala tak, že táto suma pozostáva z nákladov na tehotenské oblečenie od p. B. v sume 100 €, obuv v sume 46 €, predpôrodné vyšetrenie v sume 23 €, tehotenské oblečenie v sume 16 €, tehotenské ošatenie v sume 43,90 €, pôrodnické potreby v sume 3,58 €, nákladov na sťahovanie z Holandska v sume 300 €, na vankúš na kojenie v sume 23,90 €, tehotenská podprsenka, nohavičky v sume 38,74 €, tehotenská podprsenka v sume 23,66 €, pôrodné vložky 30ks v sume 6,39 €, nepremokavé vložky v sume 10,29 €, mydlo detské v sume 3 €, sprchový šampón detský v sume 6,80 €, šampón, hrebeň v sume 6,20 €, tampóny pre dojčiace matky v sume 5,70 €, vreckovky v sume 3 €, sprej do nosa v sume 3,50 €, balzam v sume 6 €, vlhčené detské utierky 3 ks v sume 18 €, teplomer

v sume 25 €, nočná košeľa 3 ks v sume 57,45 €, podprsenka na dojčenie 3 ks v sume 35 €, sieťované nohavičky 10 ks v sume 21,90 €, masť na zapareniny v sume 11,64 €, bavlnené plienky v sume 14,79 €, vitamíny Femibion užívala 5 mesiacov v sume 5 x 19,99 €, olej Weleda užívala 5 mesiacov v sume 5 x 11,34 €, 4D sono v sume 50 €, analgetický plyn pri pôrode v sume 50 €, tehotenské ošatenie (ročne) v sume 60,70 €, benzín - cesty na vyšetrenia v sume 13,55 €, vydanie rodného listu v Holandsku v sume 122,20 €. Vynaloženie týchto nákladov navrhovateľka preukazovala čestnými prehláseniami, dokladmi o nákupe jednotlivých vecí, zoznamom vecí potrebných do pôrodnice a dokladmi o cene jednotlivých vecí na trhu.

8. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C/91/2013 súd zistil, že odporca podľa jeho vyjadrenia pracoval od 01.03.2014 do 01.09.2014 ako zamestnanec v spoločnosti Rijschool First /autoškola/. Jeho príjem bol v tom čase okolo 1300 € netto mesačne. Potom začal sám podnikáť, svoju vlastnú autoškolu, ktorej meno je J. D. začal prevádzkovať od 02.09.2014. Pracuje sám ako drobný živnostník. Jeho čistý mesačný príjem podľa jeho vyjadrenia dňa 20.4.2015 sa pohybuje medzi 1400-1500 € mesačne. Podľa jeho vyjadrenia na pojednávaní vo veci sp. zn. 4C/91/2013 je jeho príjem 485 € netto mesačne, iný príjem nemá. Nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok vyššej hodnoty. Vlastní auto zn. VW Polo, ktoré používa na výkon svojej činnosti. Býva u rodičov, ktorým prispieva 150 € mesačne. Vyživovaciu povinnosť má len k maloletej Q. E. T., nar. XX.XX.XXXX. Spláca dlh v súvislosti s kúpou vozidla, platí zdravotné poistenie 120 € so spoluúčasťou, dlh zo štúdia. Podľa ním predloženého zoznamu jeho mesačné náklady boli 985 € / palivo mesačne: auto - 300 €, motocykel - 150 €, moped - 75 €, údržba 100 €, poistenie áut mesačne 76,26 €, cestná daň mesačne 74,33 €, zdravotné poistenie 109 €, dlh zo štúdia 45,41 € a náklady na telefón 55 €.

9. Vzhľadom na to, že odporca je občan Holandska bývajúcí v Holandsku, súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má právomoc konať vo veci týkajúcej sa určenia príspevku navrhovateľke na výživu a úhradu niektorých nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Súd dospel k záveru, že v danom prípade je v súvislosti s právomocou potrebné postupovať podľa nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18.12.2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len „nariadenie č. 4/2009“), pretože na postup podľa tohto nariadenia bola splnená podmienka vecnej, teritoriálnej, časovej i osobnej pôsobnosti. Podľa čl. 3 písm. b/ nariadenia č. 4/2009 v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného. V danom prípade je miestom obvyklého pobytu oprávnenej osoby - navrhovateľky, Slovenská republika, mesto X.. Na konanie vo veci týkajúcej sa určenia príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom navrhovateľky je preto vecne a miestne príslušný Okresný súd Partizánske.

10. Súd sa následne zaoberal otázkou rozhodného práva, podľa ktorého sa má táto vec posudzovať, keďže vzhľadom na uvedené okolnosti ide o vec s cudzím prvkom. Podľa čl. 15 nariadenia č. 4/2009 v spojení s článkom 3 ods. 1 Haagskeho protokolu z 23.11.2007 o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť sa vyživovacia povinnosť spravuje právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu oprávneného. Keďže oprávnenou osobou je navrhovateľka, ktorá má obvyklý pobyt na Slovensku, uplatní sa v tejto veci hmotné právo Slovenskej republiky.

11. Podľa § 74 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 36/2005 Z. z.“) otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Súd môže na návrh tehotnej ženy uložiť mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné, aby poskytol vopred sumu potrebnú na zabezpečenie jej výživy podľa odseku 1, príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a sumu potrebnú na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu, počas ktorej by žene patrila materská dovolenka podľa osobitného predpisu. Právo žiadať príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom podľa odseku 1 sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa pôrodu.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je podaný dôvodne, ale nie v celom rozsahu. Podľa § 74 ods. 1 zákona o rodine môže nevdatá matka proti otcovi mal. dieťaťa uplatňovať dva nároky a to nárok na úhradu výživy v trvaní maximálne dva roky a nárok na príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. V tejto veci si navrhovateľka návrhom na začatie konania uplatnila obidva nároky.

14. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že základ nároku navrhovateľky na príspevok na výživu proti odporcovi je daný a preukázaný. Základ tohto nároku navrhovateľky je daný a preukázaný tým, že otcovstvo k maloletej Q. E., nar. XX.X.XXXX bolo určené súhlasným vyhlásením navrhovateľky a odporcu. Otcovstvo odporcu k mal. Q. E. súd považoval za preukázané rodným listom maloletej, v ktorom je ako jej otec zapísaný odporca. Odporca je teda otcom dieťaťa, za ktorého navrhovateľka nie je vydatá a podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine je povinný po dobu najdlhšie 2 rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať navrhovateľke primerane na jej výživu. Základ nároku navrhovateľky na príspevok na výživu bol preukázaný a navrhovateľka má teda nárok na výživu voči otcovi dieťaťa, ktorým je odporca. Vzhľadom na určenie otcovstva odporcu k mal. dieťaťu, nemajú jeho tvrdenia spochybňujúce vzťah s navrhovateľkou, jeho charakter či dĺžku na vznik nároku navrhovateľky a základ tohto nároku žiadny vplyv. Súd považoval za preukázané aj to, že navrhovateľke vznikol nárok na príspevok na výživu, pretože došlo k zníženiu jej príjmov v dôsledku jej tehotenstva a materstva. Navrhovateľka pred odchodom z Holandska na Slovensko /do januára 2013/ dosahovala čistý mesačný príjem asi 1 200 €. Následne bola odkázaná len na príjem z dávok nemocenského poistenia, resp. zo štátnych sociálnych dávok, pričom súd prihliadol aj na to, že sama vyvinula snahu počas obdobia rodičovskej dovolenky zvýšiť svoj príjem. Spornou tak zostala len otázka výšky príspevku na výživu. Podľa § 74 ods. 1 zákona o rodine je otec dieťaťa, za ktorého matka nie je vydatá povinný prispievať na úhradu výživy matky primerane. Tento príspevok tak má byť nižší, ako v prípade vzájomnej vyživovacej povinnosti manželov, súčasne však vyšší, ako pri vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Pri určení výšky výživného súd posudzuje schopnosti a možnosti otca dieťaťa v pomere k odôvodneným potrebám a pomerom matky a snaží sa spravodlivo vymedziť pomer, v akom majú obaja rodičia prispieť na úhradu vzniknutých nákladov. Súd vychádzal z toho, že v rozhodnom období od 21.8.2013 do 21.8.2015 matka maloletej dosahovala rôzny príjem, a to či už z pracovného pomeru alebo zo zdrojov sociálneho či nemocenského poistenia. Odporca mal v rozhodnom období podľa jeho vlastného tvrdenia priemerný čistý mesačný príjem od 1 300 € - 1 500 €. Súd vzal do úvahy tiež skutočnosť, že už v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/91/2013 vznikli pochybnosti o výške priemerného mesačného príjmu odporcu v takej výške, v akej ho pred súdom uvádzal. Tieto pochybnosti vyplynuli z toho, že počas výsluchu pred dožiadaným súdom v Holandsku v roku 2015 sa odporca vyjadril, že jeho čistý mesačný príjem sa /v tom období/ pohybuje od 1 400 € až 1 500 €. Podľa predloženého potvrdenia o dani z príjmov za rok 2016 však jeho čistý mesačný príjem bol 485 €. Odporca sa pritom počas pojednávania pred súdom vyjadril, že rok 2015 a 2016 boli, čo sa týka podnikania, približne rovnaké. Tieto pochybnosti o výške príjmu uvádzaného odporcom potvrdili aj jeho výdavky a dlhy, ktoré mesačne odporca platil, pretože výška jeho výdavkov poukazuje na oveľa vyšší príjem než aký odporca uvádzal. Súd na základe toho dospel k záveru, že skutočný čistý mesačný príjem odporcu aj v súčasnosti, nielen v rozhodnom období je minimálne na úrovni 1400-1500 € netto mesačne, ktorý príjem uvádzal odporca sám pred dožiadaným súdom v Holandsku.

15. S poukazom na majetkové pomery odporcu a navrhovateľky súd určil príspevok na výživu za obdobie od 21.08.2013 do 31.10.2014 vo výške 150 € mesačne a za obdobie od 01.11.2014 do 30.04.2015 vo výške 200 € mesačne. Za prvé obdobie súd výšku príspevku určil sumou 150 €, keďže príjem navrhovateľke v tomto období plynul nielen z materského, resp. rodičovského príspevku, ale aj z dohody o pracovnej činnosti. Za obdobie od 01.11.2014 do 30.04.2015 súd výšku príspevku určil sumou 200 € mesačne, keďže v tomto období bol jediným príjmom navrhovateľky rodičovský príspevok v sume 203,20 €. Za obdobie od 1.5.2015 do 21.8.2015 súd príspevok na výživu navrhovateľke nepriznal vôbec z dôvodu, že sa dňa 20.5.2015 zamestnala s porovnateľným príjmom ako mala pred tehotenstvom, ktorý bol dostatočný na to, aby uhrádzala svoje odôvodnené potreby sama. Už za máj 2015 mala príjem 841,82 € podľa ňou predloženého prehľadu príjmov.

16. Vzhľadom na to, že súd určil povinnosť odporcovi prispievať na výživu navrhovateľky s účinnosťou od 21.8.2013, rozhodol aj o zročnom príspevku na výživu za obdobie od 21.8.2013 do 30.4.2015. Súd vypočítal odporcovi zročný príspevok na výživu za obdobie od 21.8.2013 do 31.10.2014 v celkovej výške

2 153,24 € (150 € : 31 dní = 4,84 € na 1 deň x 11 dní v auguste 2013 = 53,24 €, od 9/2013 do 10/2014 = 14 mesiacov x 150 € = 2100 €) a za obdobie od 1.11.2014 do 30.4.2015 v celkovej výške 1 200 € (od 11/2014 do 4/2015 = 6 mesiacov x 200 €), t. j. spolu sumu 3 353,24 € / 2153,24 + 1200 €. Súd vzhľadom na výšku zročného príspevku na výživu povolil odporcovi splácať ho v mesačných splátkach vo výške 150 € vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca s účinnosťou od 1.2.2018 do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

17. Súd považoval za dôvodný aj návrh na určenie príspevku na úhradu niektorých nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, avšak tiež nie v celom rozsahu. Podľa § 74 ods. 1 zákona o rodine sa za náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom považujú finančné náklady, ktoré vznikli matke v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom. Ide najmä o náklady, ktoré vznikli nákupom tehotenského oblečenia, liekov, úhradou zdravotníckych úkonov, prípadne cestovaním za zdravotnou starostlivosťou. Nejde o náklady, ktoré vznikli nákupom vecí pre dieťa, pretože tieto majú byť hrazené z výživného na dieťa.

18. Súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti určil príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v sume 518,03 €. Navrhovateľka v konaní preukázala vynaloženie nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 690,71 €. Sumu 690,71 € tvoria náklady na nákup tehotenského oblečenia, hygienických potrieb, benzínu za účelom ciest na vyšetrenia, liekov, výdavky na predpôrodné vyšetrenia a pôrod, pričom konkrétne ide o tieto položky: tehotenské oblečenie od p. B.Á. - 100 €, obuv - 46 €, predpôrodné vyšetrenie - 23 €, tehotenské oblečenie - 16 €, tehotenské ošatenie - 43,90 €, pôrodné potreby - 3,58 €, vankúš na kojenie - 23,90 €, tehotenská podprsenka, nohavičky - 38,74 €, tehotenská podprsenka - 23,66 €, pôrodné vložky 30ks - 6,39 €, nepremokavé vložky - 10,29 €, tampóny pre dojčiacu matku - 5,70 €, nočná košeľa 3 ks - 57,45 €, sieťované nohavičky 10 ks - 21,90 €, vitamíny Femibion - užívala 5 mesiacov - 5 x 19,99 €, olej Weleda - užívala 5 mesiacov - 5 x 11,34 €, 4D sono - 50 €, analgetický plyn pri pôrode - 50 €, benzín - cesty na vyšetrenia - 13,55 €. Tieto položky špecifikované navrhovateľkou súd považoval za odôvodnené, preukázané a priamo súvisiace s tehotenstvom navrhovateľky a jej pôrodom, preto ich zahrnul do celkovej výšky nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Navrhovateľka vynaloženie viacerých výdavkov preukázala buď priamo dokladmi o nákupe jednotlivých položiek, alebo tým, že preukázala, že ide o tak základné veci vyžadované priamo nemocnicami pri pobyte matky v pôrodnici / pôrodné vložky/, že niet pochybností o potrebe ich vynaloženia. Ďalšie náklady uvedené navrhovateľkou mydlo detské - 3 €, sprchový šampón detský - 6,80 €, šampón - hrebeň - 6,20 €, vreckovky - 3 €, sprej do nosa - 3,50 €, balzam - 6 €, vlhčené detské utierky 3 ks - 18 €, teplomer - 25 €, masť na zapareniny - 11,64 €, bavlnené plienky - 14,79 € súd nemohol do celkových nákladov zahrnúť, pretože ide o náklady súvisiace s nákupom vecí pre dieťa. Aj keď súd nemá pochybnosti o tom, že navrhovateľka tieto výdavky vynaložila, pretože ide o základné hygienické veci pre dieťa, tieto nemôžu byť vzhľadom na obsah ustanovenia § 74 ods. 1 zákona o rodine zahrnuté do celkových nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Súd do príspevku nezapočítal ani náklady na sťahovanie z Holandska vo výške 300 € a náklady na vydanie rodného listu vo výške 122,20 €, pretože príspevok podľa § 74 ods. 1 zákona o rodine je primárne určený na úhradu výdavkov spojených s tehotenstvom a pôrodom a tieto výdavky nemajú priamy súvis s tehotenstvom a pôrodom. Súd nezahrnul do príspevku ani náklady navrhovateľky na tehotenské ošatenie - 60,70 € ročne a podprsenku na dojčenie 3ks - 35 €, pretože ich vynaloženie nebolo navrhovateľkou dostatočne preukázané.

19. Súd preto vychádzal z toho, že odôvodnené a preukázané náklady súvisiace s tehotenstvom a pôrodom predstavujú sumu 690,71 €. Keďže na odôvodnených nákladoch spojených s tehotenstvom a pôrodom sa majú podieľať obaja rodičia, súd musel určiť, akým podielom sa na úhrade týchto nákladov má podieľať odporca a akým navrhovateľka. Vzhľadom na majetkové pomery odporcu a navrhovateľky v čase vynaloženia týchto výdavkov súd určil, že odporca sa bude na úhrade týchto nákladov podieľať v 3-nách a navrhovateľka v 1-ine. Súd preto odporcu zaviazal povinnosťou zaplatiť navrhovateľke na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom sumu 518,03 € do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku, ktorá suma zodpovedá 3-nám celkových nákladov súvisiacich s tehotenstvom a pôrodom /690,71 € : 4=172,6765 x 3 = 518,03/.

20. Súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol tak z dôvodu, že nárok na príspevok na výživu bol preukázaný len v priznanej výške a tiež z dôvodu, že navrhovateľka začala v máji 2015 pracovať vo Viedni a príjem mala od tohto obdobia porovnateľný s obdobím pred pôrodom, v dôsledku čoho bola schopná svoje odôvodnené potreby uhrádzať sama. Za obdobie od 1.5.2015 do 21.8.2015 jej preto

súd nepriznal príspevok na výživu vôbec. Súd taktiež zamietol návrh v časti o určenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v sume vyššej ako 518,03 € z dôvodu, že náklady navrhovateľky v sume vyššej ako 690,71 € neboli zo strany navrhovateľky dostatočne preukázané, súviseli s nákupom vecí pre dieťa, nie pre ňu alebo priamo nesúviseli s tehotenstvom a pôrodom. Súd zamietol návrh v tejto časti aj z dôvodu, že na vzniknutých nákladoch spojených s tehotenstvom a pôrodom sa podieľa aj navrhovateľka.

21. Keďže v predmetom konaní bola navrhovateľka podľa § 4 ods. 2 písm. f/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov oslobodená od súdneho poplatku a súd vyhovel návrhu o určenie príspevku na výživu v sume 3 353,24 € a návrhu o určenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v sume 518,03 €, v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. a podľa položky 8 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov vo výroku V. zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 83,50 € (2 % zo sumy 3 353 € = 67 € a 2 % zo sumy 518 € = 10,50 €) na účet Slovenskej pošty, a. s. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

22. O nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli priznaním a vyplatením odmeny za tlmočnicke a prekladateľské úkony vykonané v priebehu konania, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času, rozhodol súd tak, že nárok na náhradu trov konania štátu nepriznal. V zmysle § 155 ods. 1 Civilného sporového poriadku má každý právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, s tým, že trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát. Z uvedeného dôvodu súd na náhradu trov, ktoré v tejto súvislosti vznikli štátu, nezaviazal žiadneho z účastníkov konania a rozhodol tak, že štátu náhradu trov konania nepriznal.

23. O nároku na náhradu trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku. V mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v § 53 až 55 Civilného mimosporového poriadku, v dôsledku ktorej by bolo odôvodnené priznať nárok na náhradu trov konania jednému účastníkovi konania voči druhému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnej počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno

odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.